

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 7760/05

בפני: כבוד השופטת ד' ביניש
כבוד השופטת ע' ארבל
כבוד השופטת א' חיות

העותרים: 1. ברוך אלמקייס - ראש המועצה המקומית ירוחם
2. המועצה המקומית ירוחם

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל-משרד הפנים
2. שר הפנים
3. מנכ"ל משרד הפנים
4. הממונה על מחוז הדרום במשרד הפנים
5. מרדכי אביצור
6. יעקב אלחדד
7. ויטלי קלוגין
8. דוד בנישתי
9. רמי אטיאס

עתירה למתן צו על-תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה: י"ז באלול התשס"ה (21.9.2005)

בשם העותרים: עו"ד דני אליגון, עו"ד דובי ליבנה

בשם המשיבים 1-4: עו"ד רננה קידר

בשם המשיבים 5-9: עו"ד ורד נעים-לוי, עו"ד גדעון פנר

פסק-דין

השופטת ד' ביניש:

בעתירה שלפנינו מבקש העותר 1 כי נורה על ביטול החלטות המשיבים 1 – 4 לפיהן טרם אושר תקציבה של המועצה המקומית ירוחם בישיבת המועצה שנועדה לכך.

1. העותר 1 הינו ראש המועצה המקומית ירוחם. המשיבים 1 – 4 הם, על פי הסדר, משרד הפנים, שר הפנים, מנכ"ל משרד הפנים והממונה על מחוז הדרום במשרד הפנים (להלן, ביחד: משרד הפנים). המשיבים 5 – 9 הם חמישה מתוך תשעת חברי המועצה המקומית בירוחם (להלן: המשיבים).

ביום 28.7.05 נערכה ישיבה של המועצה המקומית ירוחם כשעל סדר יומה תקציב המועצה לשנת 2005. בתום הישיבה העמיד העותר להצבעה שתי הצעות תקציב – הצעה אחת מטעמו והצעה שניה שהוצעה על ידי שני חברי מועצה שאינם נמנים עם המשיבים (להלן: ההצעה השנייה). ארבעה מתוך תשעת חברי המועצה הצביעו בעד ההצעה השנייה ואילו המשיבים – שהם חמשת חברי המועצה האחרים – לא הצביעו בעד אף אחת מן ההצעות. העותר לא שאל בישיבה מי מהנוכחים מבקש להצביע נגד ההצעות ומיד בתום ההצבעה של ארבעת חברי המועצה בעד ההצעה השנייה נעל העותר את הישיבה. לאחר הדברים הללו כינסו המשיבים ישיבה משלהם ובה הודיעו כי הם מצביעים נגד הצעת התקציב שלכאורה אושרה.

ביום 31.7.05 דיווח העותר למשרד הפנים על הישיבה שנערכה והודיע כי לשיטתו, אושרה ההצעה השנייה כתקציב המועצה לשנת 2005. עוד באותו יום התקבלה תשובתו של משרד הפנים ובה נתבקשו הבהרות באשר לאופן בו אושר לכאורה התקציב. העותר השיב למשרד הפנים במכתב מיום 1.8.05 אשר אליו צורפה חוות דעת משפטית מטעם היועץ המשפטי של המועצה. בחוות הדעת נטען, כי לנוכח הוראות החוק הרלוונטיות, יש לראות את תקציב המועצה כמאושר. ביום 4.8.05 נמסרה לעותר עמדת משרד הפנים לפיה, תקציב המועצה לא אושר כדין. משרד הפנים האריך את המועד לאישור התקציב למועצה עד ליום 21.8.05. ביום 14.8.05 נמסרה לעותר גם חוות דעתו של היועץ המשפטי של משרד הפנים אשר תמכה בעמדת המשרד. לעותר ניתנה אורכה להביא לאישור התקציב וכנגד עמדתו והחלטותיו אלה של משרד הפנים הופנתה העתירה שבפנינו.

טענות הצדדים

טענות העותר

2. העותר טוען בעתירתו כי מכוח סעיף 186ג(ב) לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א-1950 (להלן: צו המועצות המקומיות) חייבת המועצה לדון בהצעת התקציב שהכין

ראש המועצה ולאשר אותה בשינויים או בלא שינויים. לשיטתו, מלשון הסעיף עולה כי בפני המועצה עומדות שתי חלופות אפשריות בלבד: אישור הצעת התקציב המקורית שהכין ראש המועצה ללא שינוי כלשהו, או אישור הצעת התקציב תוך הכנסת שינויים בפרטי ההצעה. לשיטתו של העותר, אין המועצה רשאית להחליט על התנגדות לתקציב בלבד מבלי שהיא מחליטה לאשר הצעת תקציב ולו בשינויים. עוד לשיטתו, התקציב הינו מסגרת נתונה ומטעם זה, אין להצביע נגדו, אלא רק לאשרו עם או בלי שינויים.

לטענת העותר, בעת ישיבת התקציב הוצעה על ידי שני חברי מועצה הצעת תקציב שהתבססה על הצעת התקציב שהוכנה על ידו, לאחר שהוכנסו בה שינויים מסוימים. בתום הדיון, נותרו, איפוא, שתי הצעות אלה והעותר העמיד אותן להצבעה זו מול זו, בהתאם לאמור בסעיף 46(ג) לתוספת השלישית לצו המועצות המקומיות. ארבעה חברי מועצה הצביעו בעד ההצעה השנייה ועל כן, לשיטת העותר, הצעה זו התקבלה.

לנוכח ההשתלשלות המפורטת הסביר העותר כי אין הוא טוען שחובה היה על המועצה לאשר את הצעת התקציב שהוא הכין אלא, כפי שלטענתו אף ארע בפועל, המועצה רשאית היתה לשנות ולתקן את סעיפי התקציב, במסגרת המגבלות החוקיות. יחד עם זאת, לטענת העותר, המועצה אינה רשאית להימנע באופן כולל מאישור התקציב המוצע, עם או בלי שינויים. באשר לנסיבות הקונקרטריות טוען העותר, כי המשיבים התנגדו לאישור הצעת התקציב ונמנעו מלהציע שינויים בהצעה על מנת להכשיל את אישורו של התקציב. לטענת העותר, המשיבים פעלו באופן האמור מתוך תקווה כי לאי-אישור התקציב תהיה השפעה על המשך כהונתו כראש המועצה. לטענת העותר, התנהלות זו של המשיבים 5 – 9 אינה חוקית ויש בה כדי לסכל את כוונת המחוקק. בהתחשב באמור, טען העותר, כי יש לקבוע שההצעה השנייה, אשר בעדה הצביעו ארבעה חברי מועצה, התקבלה כדין וכי בכך אושר תקציב המועצה לשנת 2005.

טענות משרד הפנים והמשיבים

3. בתגובתו לעתירה חזר משרד הפנים על עמדתו לפיה אישור התקציב במועצה באופן שתואר לעיל נעשה באופן שאינו תקין ושלא כדין. לטענת משרד הפנים, הפרשנות אותה העניק העותר להוראות החוק הרלוונטיות בטעות יסודה וגישתו כי בפני המועצה עומדות שתי חלופות בלבד אינה מעוגנת כדין ואינה סבירה. המשיבים הגישו אף הם תגובה לעתירה בה הצטרפו לעמדתו של משרד הפנים. בנוסף, העלו העותרים טענות מטענות שונות כנגד העותר וכנגד הצעת התקציב שהניח על שולחן המועצה. טענות אלה חורגות מגדרה של העתירה שלפנינו.

ביום 19.9.05 הוגשה בקשה להצטרף לעתירה כמשיבים מטעם קבוצה של תושבים המכנה עצמה "ועד התושבים למען הדחתו של ברוך אלמקייס" (להלן: הועד). בבקשתו, העלה הועד, טענות רבות כנגד התנהלותו של העותר כראש המועצה ובאופן ספציפי כנגד התנהלותו בישיבת התקציב נשוא העתירה. בדיון שנערך בפנינו אפשרנו גם לנציגה מטעם הועד למסור את עמדת הועד בעל פה. יחד עם זאת, לאחר שעיינו בטענות הועד, אשר ברובן חורגות מגדרה של העתירה, לא ראינו טעם, בנסיבות הענין, להורות על צירופו לעתירה כמשיב נוסף.

דיון

המסגרת הנורמטיבית

4. בניגוד לנטען בעתירה, סעיף החוק הרלוונטי לענייננו הוא סעיף 206 לפקודת העיריות, אשר הוחל על מועצות מקומיות מכוח סעיף 34 לפקודת המועצות המקומיות, ולא סעיף 186ג לצו המועצות המקומיות שקדם לתיקון. יחד עם זאת, מכיוון שנוסחו של סעיף 206(ב) אינו שונה מזה של סעיף 186ג לצו המועצות המקומיות עליו מסתמך העותר, אין השוני בסעיפי החוק משפיע על העמדות המשפטיות שהוצגו בפנינו.

5. סעיף 206 לפקודת העיריות מצוי בפרק שכותרתו היא "תקציב העיריה וחשבונותיה". סימן א' בפרק זה עוסק בתקציב העיריה. סעיף 206 קובע כדלקמן:

(א) הגזבר יכין הצעת תקציב לעיריה, על פי הנחיות ראש העיריה, וראש העיריה יגישה לאישור המועצה לא יאוחר מחדשיים לפני תחילתה של שנת הכספים שאליה מתייחסת ההצעה; ראש העיריה יביא את הצעת התקציב לפני ועדת הכספים קודם שיגישה למועצה.

"הכנת
התקציב
ואישורו

(ב) המועצה תחל בדיון בהצעה לא יאוחר משבועיים מיום הגשתה ותאשר אותה, בשינויים או בלא שינויים, עד יום תחילתה של שנת הכספים שאליה מתייחסת ההצעה.

(1) (1) לא אישרה המועצה את תקציב העיריה בתוך שלושה חודשים מיום קבלת חוק התקציב השנתי בכנסת, ואם לא חלפו שישה חודשים מיום עריכת הבחירות לראש העיריה - בתוך שישה חודשים מיום

קבלת חוק התקציב השנתי בכנסת, תסתיים כהונת המועצה או כהונת המועצה וראש העיריה, כפי שיורה שר הפנים, והשר ימנה, בתוך 14 ימים מתום התקופה כאמור, ועדה למילוי תפקידי המועצה וראש העיריה או תפקידי המועצה; הוראות סעיפים 145 ו-146, יחולו על הועדה ועל יושב הראש שלה, אם מונה, בשינויים המחויבים.

(2) השר רשאי, במהלך שלושת החודשים או ששת החודשים האמורים בפסקה (1), לפי הענין, להאריך את התקופה לאישור התקציב על ידי המועצה לתקופה נוספת שלא תעלה על שלושה חודשים; לא יאריך השר את התקופה אלא אם כן שוכנע כי קיים סיכוי של ממש שהמועצה תאשר את התקציב בתוך התקופה שיאריך...

(ג) ...

(ד) ...

(ה) החלה שנת הכספים והמועצה או השר לא אישרו את הצעת התקציב, תהא העיריה רשאית להוציא בכל חודש, כל עוד לא אושרה ההצעה כאמור, ובכפוף להוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) סכום השווה לחלק השנים-עשר מן התקציב השנתי הקודם, בתוספת סכום שאישר השר בהתחשב בהתייקרויות ובנסיבות מיוחדות אחרות, וזאת לגבי אותם סעיפים שפורטו בתקציב הקודם."

סעיף 206 פורש, איפוא, את הכללים הנוגעים להכנת התקציב ואישורו וכן את הכללים הרלוונטיים למצבים בהם, מסיבות שונות, לא אושר התקציב. סעיף 206(ב) קובע, כי על המועצה לדון בהצעת תקציב שיביא ראש המועצה בתוך שבועיים מיום הגשתה. כמו כן נקבע בסעיף כי על המועצה לאשר את התקציב עד לתחילתה של שנת הכספים הרלוונטית לתקציב. סעיף 206(ב)(1) נפתח במלים "לא אישרה המועצה את תקציב העיריה..." ומכאן שעניינו הוא התייחסות למצבים בהם לא אושר התקציב על ידי המועצה. על פי הסעיף, תוצאה של אי-אישור התקציב בתוך התקופה הנקובה בסעיף יכולה להיות סיום כהונת המועצה, או כהונת המועצה וראש העיריה – כפי שיורה שר הפנים. סעיף 206(ב)(2) קובע את סמכותו של שר הפנים להאריך את התקופות הקבועות בסעיף 206(ב)(1), בתנאים מסוימים. סעיף 206(ה) קובע את האופן בו תתנהל המועצה בשנת הכספים הנפתחת שביחס אליה טרם אושר תקציב המועצה. לסיכום, ניתן לראות כי סעיף 206 מסדיר את הכללים

השונים הרלוונטיים לאישור התקציב וכן נכללות בו הוראות לאופן פעולת המועצה ומשרד הפנים במקרה שבו לא אושר התקציב.

6. בתגובתו של משרד הפנים נותח סעיף 206 הנזכר לעיל והוסבר הרקע לחקיקתו והרציונלים המונחים ביסוד האיזונים הקבועים בו. כעולה מהתגובה, סעיף 206 תוקן על רקע המצב הכלכלי הקשה אליו נקלעו רשויות מקומיות רבות בעקבות ניהולן הפיננסי הכושל. עובר לתיקון, היתה רשאית רשות מקומית שלא לאשר את תקציבה ולהמשיך לפעול בדומה לאמור בסעיף 206(ה). כתוצאה מכך, רשויות מקומיות רבות התנהלו במשך שנים ארוכות ללא תקציב מאושר. על רקע זה ראה המחוקק לקבוע כי העדר אישור התקציב על ידי המועצה יוביל לסיום כהונת המועצה, ובמקרים מסוימים גם לסיום כהונתו של העומד בראשה. שר הפנים הוא אשר יצטרך להחליט על התוצאה הראויה, בנסיבות המקרה, לאי-אישור התקציב. אישור התקציב הינו פעולה הנמצאת, איפוא, באחריותם המשותפת של המועצה וראש המועצה. על פי הכללים שנקבעו בסעיף 206, המועצה וראש המועצה נוטלים על עצמם סיכון כי בהעדר אישורו של התקציב, תובא כהונתם לידי סיום. אכן, המתווה החוקי הנזכר לעיל עלול ליתן כלי בידי האופוזיציה במועצה שימשש אותה כדי להביא לסיום כהונה שאינה רצויה לה של ראש הרשות, אך גם כהונתה שלה עצמה. ואולם, אלה האיזונים שקבע המחוקק במגמה ליתן משקל לחשיבותו של הליך אישור התקציב.

ההחלטה על התקציב – חשיבותה ומהותה

7. אין חולק, כי ההחלטה על התקציב היא מפעולותיה החשובות והמרכזיות ביותר של מועצה ברשות מקומית. ניתן לומר, כי באמצעות ההחלטה על התקציב מגשימה המועצה את ייעודה כנבחרת הציבור. באמצעות ההחלטה על חלוקת "העוגה התקציבית" קובעת המועצה את סדר העדיפויות הראוי בעיניה ופועלת להגשמת מדיניותה. משרד הפנים הדגיש בתשובתו לעתירה כי כיום, לנוכח העובדה כי החוק העביר לידי ראש המועצה את מכלול סמכויות הביצוע, יש לאישור התקציב על ידי המועצה משנה תוקף שכן, במסגרת ההחלטה על התקציב, מגדירה המועצה את גבולות פעילותו של העומד בראשה. כמו כן, באמצעות התקציב יכולה המועצה לפקח על פעולותיו של ראש המועצה ולבקרן.

8. לנוכח חשיבותו ומרכזיותו של הליך אישור התקציב ברי כי לחבר מועצה נתון שיקול דעת נרחב בכואו להחליט כיצד לפעול במסגרת ההליך. חברי המועצה נבחרו על מנת להבטיח ייצוג ראוי לעמדות בוחריהם והם רשאים – ואף נדרשים – לעשות זאת במסגרת הליך אישור התקציב במגוון דרכים העומדות לרשותם. חברי המועצה רשאים

לתמוך בתקציב, להציע שינויים בו ואף להתנגד לו ככל שהם סבורים כי הוא משקף סדר עדיפויות שגוי.

9. מהאמור לעיל עולה, כי טענת העותר בדבר מגבלה שיש להחיל מלכתחילה על אופן הצבעתם של חברי המועצה בהליך אישור התקציב הינה טענה שדינה להידחות. על פי טענת העותר, חברי מועצה אינם רשאים להתנגד לתקציב מבלי שהם מציעים תקציב אחר ובו שינויים. טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם לשון החוק ואין היא מתיישבת גם עם העקרונות הבסיסיים עליהם עמדנו לעיל. הטלת המגבלה האמורה על חברי המועצה תפגע ביכולתם לייצג באופן ראוי את ציבור בוחריהם ואת עמדתם ובכך ייפגם ההליך הדמוקרטי כולו. באופן כללי אף ניתן לומר, כי פרשנות לפיה זכותו של נבחר ציבור להצביע בדרך כזו או אחרת נשללת ממנו, הינה פרשנות המביאה לשלילת זכות יסודית ובסיסית, ומטעם זה היא בלתי סבירה ואינה מתיישבת עם עקרונות ההליך הדמוקרטי.

10. אכן, מצב בו ניצב ראש מועצה נבחר אל מול מועצה "לעומתית" אינו מצב פשוט. במצב דברים מעין זה, המתקיים ככל הנראה במקרה דנן, יתקשה ראש המועצה להשיג את תמיכת רוב חברי המועצה לפעולותיו ובין השאר, לאישור התקציב. ייתכן גם, כי חבריה של המועצה הלעומתית ישאפו להביא לסיום כהונתו של ראש המועצה ועל מנת להשיג מטרה זו יפעלו למניעת אישור התקציב. בפעולתם זו נוטלים על עצמם חברי המועצה את הסיכון ששר הפנים יחליט על סיום כהונתם שלהם בלבד ולא על סיום כהונתו של ראש המועצה, כאמור בסעיף 206(ב)(1) הנזכר לעיל. מאזן כוחות זה, הטומן בחובו הרתעה הדדית, נועד לתמרץ את הצדדים הניצים להגיע לידי הידברות ושיתוף פעולה לטובתם של התושבים במועצה. אולם, לא בכל מקרה תישא ההידברות פרי ולא תמיד יצליחו הצדדים להגיע לפשרה מוסכמת. במצבים בהם ההידברות לא תוביל בסופו של דבר לאישור התקציב תידרש התערבות שר הפנים בהתאם להוראות סעיף 206(ב) ובתקופת הביניים תפעל המועצה בהתאם להוראות סעיף 206(ה). מכל מקום, המנעותם של חברי מועצה לעומתית מאישור תקציב היא חלק מהמערכה הפוליטית הלגיטימית ואין למנוע, כטענת העותר, שימוש בכלי זה. אכן, מצב בו חברי מועצה פועלים לסילוקו של ראש מועצה נבחר הינו מצב בעייתי אולם זוהי תולדה אפשרית של שיטת הבחירות הנהוגה ברשויות המקומיות. עם זאת, יוער, כי ככלל, הימנעות מאישור התקציב אינה רצויה ואין זה ראוי להשתמש בכלי זה כדבר שבשגרה. כך, משום שבהעדר תקציב מאושר נפגע הניהול התקין של המועצה והסובלים העיקריים מכך הם התושבים. על הצדדים הניצים לזכור תמיד כי הם נבחרו על מנת לשרת את טובת הציבור ועליהם לשוות לנגד עיניהם את חובתם לפעול באופן ששיג תכלית זו.

מהאמור לעיל עולה, כי דין טענת העותר בדבר המגבלות החלות על חברי המועצה בהצבעה על התקציב להידחות.

הליך ההצבעה על התקציב במקרה דנן

11. כפי שצוין לעיל, לטענת העותר לא נפל פגם בהליך ההצבעה מכיוון שעל פי לשון החוק, משעומדות להצבעה שתי הצעות בלבד, רשאי יושב הראש להעמידן להצבעה זו מול זו. העותר טען, כי כך נהג בישיבת המועצה ועל כן, לא נפל פגם בהליך אישור התקציב.

דין טענתו זו של העותר להידחות. העותר נסמך על סעיף 46 לתוספת השלישית לצו המועצות המקומיות שזו לשונו:

”הצבעה (א) לא היתה יותר מהצעה אחת בענין הנדון - יצביעו בעד ההצעה ונגדה.

(ב) עמדו להצבעה יותר מהצעה אחת בענין אחד - יצביעו עליהן אחת אחת בעד ונגד, כשהמרחיקה לכת שבהן, בכל הצבעה, קודמת לאחרות, ובכפוף לזה לפי סדר הגשתן.

(ג) עמדו להצבעה שתי הצעות בלבד - רשאי היושב ראש להעמידן להצבעה זו מול זו”.

ברי, כי סמכותו של יושב הראש להעמיד שתי הצעות להצבעה “זו מול זו”, כאמור בסעיף 46(ג), אינה שוללת את זכותם של חברי המועצה להצביע נגד אחת מההצעות או שתיהן גם יחד. סעיף 46(ב) קובע במפורש כי כאשר יש יותר מהצעה אחת מצביעים עליהן “אחת אחת בעד ונגד” והחריג הקבוע בסעיף 46(ג) אינו בא למעט מזכותם של חברי המועצה להצביע נגד שתי ההצעות גם יחד. נראה, כי הוראת סעיף 46(ג) מתאימה אך לנסיבות חריגות בהן מסכימים כל חברי המועצה מראש כי ניתן רק לבחור באחת מבין שתי הצעות אפשריות וכאמור, אין זה המצב בענייננו. ברי כי בכל מקרה רגיל אחר בו עומדות להצבעה שתי הצעות אין חובה על חברי המועצה לבחור באחת מהן וזכותם כמובן להתנגד לשתייהן. כל פרשנות אחרת אינה עולה בקנה אחד עם ההיגיון והשכל הישר.

בשולי הדברים יוער, כי בפרשה שבפנינו התגלתה תמונה עגומה למדי בכל הנוגע לאופן בו נוהלה ישיבת התקציב במועצה. בישיבת התקציב שהתנהלה הועמדו להצעה שתי הצעות תקציב. העותר, אשר על פי ייעוץ משפטי שקיבל סבר כי אין לחברי המועצה

אפשרות להצביע נגד אישור התקציב, העמיד את ההצעות להצבעה זו מול זו. כאמור, ארבעה חברי מועצה הצביעו בעד ההצעה השניה ומיד לאחר מכן, מבלי שנשאל מי מתנגד להצעה, ננעלה ישיבת המועצה. לאחר מכן, כך טענו המשיבים, הם אף נתבקשו לעזוב את חדר הישיבות של המועצה ועל כן הם קיימו את המשך הישיבה מחוץ לבנין המועצה. התנהלות זו של העותר אשר מטרתה היתה להביא לאישור התקציב ויהי מה אינה עולה בקנה אחד עם העקרונות הדמוקרטיים עליהם מושתתת שיטת המשטר בכלל ושיטת השלטון המקומי בפרט. אמרנו, כי מאזן הכוחות בין ראש המועצה למועצה נועד להביא לידי הידברות ביניהם אולם החלופה להידברות אינה יכולה להיות פעולה חד-צדדית הנוגדת את עקרונות הדמוקרטיה.

סוף דבר

12. בהתחשב באמור לעיל, דין העתירה להידחות. בדיון בפנינו נמסר לנו כי שר הפנים האריך את התקופה לאישור התקציב וקבע את יום 30.9.05 כמועד האחרון שבו על המועצה להודיע כי תקציבה אושר. בהתחשב בכך, אין מניעה כי העותר יכנס עד ליום האמור ישיבה נוספת, בה תערך הצבעה מחודשת על הצעות התקציב השונות. בהתחשב בנסיבות שנוצרו ניתן לחרוג מהחובה להודיע לחברי המועצה על הישיבה 10 ימים קודם לכן ובלבד שתימסר לכל אחד מחברי המועצה הודעה אישית על מועד ומקום הישיבה זמן סביר לפני המועד שייקבע.

אשר על כן, העתירה נדחית. בהתחשב בהשתלשלות העניינים המפורטת לעיל, רואות אנו לקבוע כי העותר 1 ישא באופן אישי בשכר טרחת פרקליטי המשיבים בסך של 10,000 ₪. 5,000 ₪ למשיבים 1-4 ו-5,000 ₪ למשיבים 5-9.

ש ו פ ט ת

השופטת ע' ארבל:

אני מסכימה.

ש ו פ ט ת

השופטת א' חיות:

אני מסכימה.

שופטת

הוחלט כאמור בפסק-דינה של השופטת ד' ביניש.

ניתן היום, כ"א באלול התשס"ה (25.9.2005).

שופטת

שופטת

שופטת